Καγκελάριος Γκέρχαρντ Σρέντερ
Αθήνα, 22 Μαΐου 2008

Η αξιοπιστία στη διαθεσιμότητα της ενέργειας αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της οικονομικής μας επιτυχίας και της συνεχιζόμενης ευρωπαϊκής ανάπτυξης. Η ευρωπαϊκή ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού βασίζεται σε τρεις πυλώνες: την βιωσιμότητα, την ανταγωνιστικότητα και την ασφάλεια του εφοδιασμού. Η ζήτηση για ορυκτά καύσιμα κατά την επόμενη εικοσαετία θα αυξηθεί δραματικά κυρίως λόγω των ενεργειακών αναγκών της Ινδίας και της Κίνας. Το βασικό ζητούμενο είναι να εξασφαλιστεί η διεθνής ενεργειακή ασφάλεια και ο ενεργειακός εφοδιασμός με τρόπο δίκαιο και προσιτό και χωρίς περιορισμούς. Η επίτευξη του ασφαλούς και ειρηνικού ενεργειακού εφοδιασμού ανά την υφήλιο θα εξαρτηθεί από το πώς διαχειριζόμαστε τις ακόλουθες τέσσερις προκλήσεις: μία βιώσιμη ενεργειακή πολιτική, μία πολυμερή ενεργειακή πολιτική, συνεργασία με την Ρωσία και ειρήνη στη Μέση Ανατολή. Μόνο τότε θα είμαστε σε θέση να εξασφαλίσουμε την σταθερότητα του ενεργειακού εφοδιασμό που χρειαζόμαστε προκειμένου να απολαύσουμε μια θετική παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη.

Ακόμα και αν κλιμακώσουμε τις προσπάθειές μας στους τομείς των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και της ενεργειακής απόδοσης, η Ευρώπη θα συνεχίσει να χρειάζεται τα ορυκτά καύσιμα για τον ενεργειακό εφοδιασμό της. Ο ρόλος της Ρωσίας στην εξασφάλιση του ενεργειακού εφοδιασμού σε παγκόσμιο επίπεδο είναι βασικός. Η Ρωσία έχει υπάρξει αξιόπιστος εταίρος της Ευρώπης στον τομέα του ενεργειακού εφοδιασμού για πάνω από 40 χρόνια. Για το λόγο αυτό, πρέπει να δημιουργήσουμε όσο το δυνατό πιο στενούς δεσμούς μεταξύ Ευρώπης και Ρωσίας. Η μεγαλύτερη πρόκληση για την ασφάλεια του παγκόσμιου ενεργειακού εφοδιασμού είναι η κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή της Εγγύς και Μέσης Ανατολής. Οφείλουμε να εντείνουμε τις διπλωματικές πρωτοβουλίες μας. Χωρίς αυτό τον απευθείας διάλογο, δεν θα είναι εφικτό να επιλυθούν τα προβλήματα στο Ιράκ, ή η διένεξη που αφορά το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν ή η διένεξη μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων. Η Ευρώπη, και ιδιαιτέρως η Γερμανία, προσδίδουν μεγάλη σημασία στην εύρεση πολυμερών λύσεων σε διεθνείς συγκρούσεις. Η συνεργασία και ο διάλογος είναι οι δύο βασικές στρατηγικές για τον περιορισμό και την επίλυση αυτών των συγκρούσεων.